

Feu coses, o calleu

«Hi ha paraules de Papasseit que semblen dites avui mateix: ?Jo no puc conformar-me que en nom de la unitat d'un Estat qualsevol em fermin els grillons de l'esclavatge.?»

El mes d'agost és sempre una ocasió propícia per tornar a Papasseit. Només faltes dos anys per commemorar el centenari de la mort d'un dels poetes més extraordinaris que ha donat aquest país, precisament un mes d'agost de 1924. Jove, massa jove, va marxar amb moltes coses per dir encara.

Joan Salvat-Papasseit, ?de mare gitana, d'obrero estirp i de lleial nació; de dignitat poeta?, segons la descripció que consta a la placa del carrer de l'Argenteria, just a sota del pis on la tuberculosi se'l va emportar amb només 30 anys. Quant de talent, de creativitat, d'emoció i de saviesa ens hauria pogut regalar Papasseit si hagués viscut 30 o 40 anys més?

No ho sabrem mai, però sí que podem recordar-lo llegint i gaudint de la seva obra. És magnífica la seva manera de venerar l'amor en tots els seus aspectes, però sobretot l'atracció efímera i ocasional que tots sentim en moltes ocasions, i que Papasseit va descriure com ningú: ?Somriure, i que el somriure no fereixi ni el mateix que somriu; heus aquí el que és difícil.?

Joan Salvat-Papasseit era un patriota de pedra picada, però no entenia l'alliberament nacional separat de la justícia social: ?Més alt que les banderes i els altars, cobertors de crims i de pillatge, estan els que treballen i no poden menjar.?

El compromís, insubornable: ?Som de la Llibertat i per la Llibertat: de suara i per sempre. Allí on clami un esclau, allí nosaltres?, i encara més: ?La llibertat no és cara per escassa, sinó escassa perquè s'ha de guanyar.?

Hi ha paraules seves que semblen dites avui mateix: ?Jo no puc conformar-me que en nom de la unitat d'un Estat qualsevol em fermin els grillons de l'esclavatge.?

Sobre els pobles d'Espanya: ?L'Estat és un mal pare qui corromp llurs filles per a vida innoble. Aquestes -les nacions- protesten i es rebel·len.?

Més mots d'una actualitat rabiüda: ?M'estimo els insurgents més que no els conformistes i oprimits?, i ?sou boigs perquè us ho diuen quan així us expliqueu? Feu-vos, doncs, un gran mèrit d'ésser separatistes?.

Per acabar, un clam sempre vigent: ?Fem coses. A aquells que no fan mai res no els tingueu en compte, si no és per di'ls-hi això: Feu coses o calleu.?